Ранчић, др Дуња (1985), доцент (2023) за ужу научну област *Књижевност*. На Учитељском факултету ради од 2013. године на предметима *Српска култура у европском контексту* и *Академско писање*. Докторирала је (2022) на Филолошком факултету Универзитета у Београду са темом *Обликовање канона српске поезије у антологијама Богдана Поповића, Зорана Мишића и Миодрага Павловића.*

Најзначајнији радови: „*Краљевић Марко по други пут међу Србима* и – укус публике“, *Свет речи* (2011); „Anto-logika u ogledalu „dvojnika iz negativne dimenzije“: *Pantologije Stanislava Vinavera* kao preispitivanje modela *Antologije novije srpske lirike* B. Popovića”, *Treći program* (2012); „*Плава гробница* Милутина Бојића и национално осећање Првог светског рата“, *Свет речи* (2014); „Видети град као залог смисла – поглед који гледа у градове у *Сметњама на везама* И. В. Лалића“, *Летопис Матице српске*, 496, 1/2 (2015); „Два живота и две смрти пародије – успостављање аутопоетичке самосвести у *Мјећи* С. Винавера“, *Поезија и поетика Станислава Винавера*, ИКУМ, Београд (2016); „Бурдијеов појам поља и Андрићева *Госпођица*“, у: *Andrićeva Gospođica / Andrićs Fräulein* (2017), „Исписи Ивана В. Лалића уз *Четири канона*“, ЗМСКЈ, 66/1 (2018); „Од чега се не може побећи. Песничка самосвест у ’Кинеском пастишу’ Бориславa Радовића“, ЗМСКЈ, 66/2 (2018); „Криза жанра и приповедачка поетика *Жизниописанија мојих* Нићифора Нинковића“, у: *Pamieć - Wielkie tematy kultury w literaturach slowianskich* (2021). Са проф. др Александром Јовановићем приредила је дивот издање *Писма* И. В. Лалића у Српској књижевној задрузи (2022).

Добитник је награде Фонда „Радмила Поповић“ Катедре за српску и јужнословенске књижевности Филолошког факултета у 2011. години. Редовни је сарадник на курсу *Историја српске културе* Образовног програма за ученике средњих школа у НОКЦ „Вук Караџић“ у Тршићу, у организацији Министарства просвете.

E-mail: dunja.rancic@uf.bg.ac.rs